

वारिपूरितकुम्भाश् च ताः स पप्रह योषितः.

कस्य 'इदं नीयते तोयम् इति प्रणयपेशलं । 357

आस्ते विद्याधरी भद्र भद्रा नाम 'अत्र पर्वते.

इदं स्नानोदकं तस्या इति ताश् च तम् अब्रुवन् । 358

चित्रं धाता 'एव धीराणाम् आरब्धोद्दामकर्मणां

परितुष्य 'इव सामग्रीं घटयत्य् उपयोगिनीं । 359

यद् एका सहसा 'एव स्त्री तासां मध्याद् उवाच तं.

महाभाग मम स्कन्धे कुम्भ उत्क्षिप्यताम् इति । 360

तथा 'इति च घटे तस्याः स्कन्धोत्क्षिप्ते स बुद्धिमान्

निदधे भद्रया पूर्वं दत्तं रत्नाङ्गुलीयकं । 361

उपाविशच् च तत्र 'एव स पुनरु दीर्घिकातटे.

ताश् च तज् जलम् आदाय ययुर भद्रागृहं स्त्रियः । 362

तत्र ताभिश् च भद्राया यावत् स्नानाम्बु दीयते.

तावत् तस्यास् तडुत्सङ्गे निपपात 'अङ्गुलीयकं । 363

तद् दृष्ट्वा प्रत्यभिज्ञाय भद्रा पप्रह ताः सखीः.

दृष्टः किं कोऽपि युष्माभिरु इह अपूर्वः पुमान् इति । 364

दृष्ट एको युवा 'अस्माभिरु मानुषो वापिकांतटे.

तेन 'उत्क्षिप्तो घटश् च 'अयम् इति प्रत्यब्रुवंश् च ताः । 365

ततो भद्रा 'अब्रवीच्, ह्रीं प्रकृतस्नानमण्डनं

इह 'आनयत गत्वा तं. स हि भर्ता मम 'आगतः । 366